

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
ALERGUȘ Constantin
TIMOFTI Vladimir
MORARU Petru

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Coșneanu Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui

COȘNEANU Dumitru Ion, *născut la 01 septembrie 1992, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Ion Pelivan, nr. 17/3, ap. 151.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2011 – 20.06.2012;

Instanța de apel: 04.09.2012 – 29.10.2014;

Instanța de recurs: 22.01.2015 – 10.03.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iunie 2012 Coșneanu Dumitru a fost achitat de sub învinuirea imputată în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a componenței infracțiunii nominalizate și a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 42 alin. (2), 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a desfășura activitate în domeniul financiar și de distribuire a bunurilor materiale pe un termen de 1 an;

- art. 27-186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal la 2 ani închisoare;

- art. 217 alin. (3) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a desfășura activitate în domeniul farmaceuticii pe termen de 1 an;

- art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare;

- art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Coșneanu D., i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare de 3 ani și 3 luni.

Totodată, potrivit art. 85 Cod penal, lui Coșneanu D. i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2009, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate pe termen de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, *de fapt*, că Coșneanu D. la 31.10.2009, aproximativ la ora 00.20 min., aflându-se în incinta magazinului alimentar care aparținea SRL „Vega-L”, amplasat pe str. Alba-Iulia 7 din mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în scopul sustragerii bunurilor, care aparțineau proprietarului magazinului, acționând de comun acord cu o altă persoană, în privința căreia cauza a fost disjunsă în procedură separată, a sustras de pe teșghea o sticlă cu brendy „Helios” la prețul de 14,20 lei, o sticlă de coniac „Noroc” la prețul de 1 075,20 lei și o bomboană la prețul de 3,25 lei, în total bunuri materiale cu costul de 1 092,65 lei, dar nu și-a putut duce intenția pînă la sfîrșit fiind reținut de paza magazinului.

Ulterior, la 31.10.2009, aproximativ pe la ora 01.00 min., Coșneanu D. aflîndu-se în biroul nr. 59 a CPs Buiucani, amplasat pe str. Calea Ieșilor 12 din mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încalcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, l-a agresat fizic pe inspectorul GO a CPs Buiucani, Guzun G., aplicîndu-i mai multe lovituri și ultragiindu-l cu cuvinte necenzurate, nu s-a supus cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție de a înceta acțiunile huliganice, opunînd și rezistență violentă, iar drept urmare i-a rupt epoletul de la uniforma de serviciu a inspectorului.

Tot el, la 30.01.2010, aproximativ pe la ora 03.40 min., aflîndu-se în incinta magazinului alimentar amplasat pe str. Alba Iulia 7 din mun. Chișinău, încalcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, l-a ultragiât cu cuvinte necenzurate pe paznicul magazinului Antohi V., l-a izbit, apoi l-a amenințat cu răfuiala fizică și aplicarea unui cuțit care-l avea asupra sa.

Tot el, la 28.02.2010 aproximativ pe la ora 21.00 min., în scopul dobîndirii ilicite, prin înșelăciune, a bunurilor altei persoane, acționînd prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Tataru A., în privința căruia există sentința de condamnare a Judecătorei Centru, mun. Chișinău pe acest episod și cu alte persoane, materialele în privința cărora au fost disjuse în procedură separată, aflîndu-se în apropierea stației de alimentare cu combustibil nr. 82 a companiei „Petrom Moldova” SA, amplasată pe str. Alba Iulia 117 din mun. Chișinău, a primit de la cet. Tataru A. 7 bancnote cu valoarea nominală de 100 lei RM fiecare, despre care cu certitudine știa că sînt false și cu care a procurat de la Chiriac S. 5 tichete a cîte 20 litri de benzină „Premium 95”

fiecare, cauzându-i astfel proprietarului o daună materială în cuantum de 700 lei.

Tot el, la 01.03.2010 aproximativ pe la ora 20.55 min., în scopul dobândirii ilicite, prin înșelăciune, a bunurilor altei persoane, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Tataru A., aflându-se în incinta magazinului care aparținea I.I. „Mavleanov Ruslan” și care este amplasat la intersecția str. Malina Mică - str. Vîrnav din mun. Chișinău, avînd asupra sa o bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei RM, pe care a primit-o de la Tataru A. și despre care cu certitudine știa că este falsă, a procurat un suc din magazinul nominalizat, achitînd cu bancnota falsă și cauzându-i părții vătămate o daună în valoare de 100 lei.

Tot el, la 09.01.2011, aproximativ pe la ora 20.00 min., aflându-se în incinta cafe-internetului „Juvenis-Vulpe” amplasată pe str. Alba Iulia 1/1 din mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încălcînd grosolan ordinea publică s-a adresat cu expresii necenzurate persoanelor care se aflau în cafenea, iar cînd ofițerul operativ de sector al CPs Buiucani, Danuța E., care fiind în exercițiul obligațiilor sale de serviciu, a sosit la fața locului solicitînd încetarea acțiunilor huliganice, Coșneanu D. l-a ultragiat cu cuvinte necenzurate, l-a agresat fizic lovindu-l cu pumnul și a opus rezistență violentă la reținere, deteriorîndu-i uniforma de serviciu și provocîndu-i, conform raportului de examinare medico-legală nr. 120 din 10.01.2011, vătămări corporale fără prejudicierea sănătății.

Tot el, în circumstanțe nestabilite de OUP a procurat marijuana - substanță narcotică de origine vegetală, pe care ilegal a păstrat-o asupra sa pînă la 29.09.2011, cînd a fost reținut de colaboratorii CPs Buiucani, iar marihuana, cu masa de 2,68 gr., a fost depistată și ridicată de la ultimul.

De către organul de urmărire penală Coșneanu D. a mai fost învinuit și de faptul că, la 04.10.2008, în jurul orelor 00.30 - 01.30 min., aflându-se pe str. Paris 38/2 din mun. Chișinău, în scopul cauzării vătămarilor integrității corporale, din intenții huliganice, împreună cu Trocin E., Mereuță S., Muzica A. și Ungureanu A., încălcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, aplicînd obiecte special adaptate pentru aplicarea loviturilor, adică bîte și cuțit, i-au aplicat multiple lovituri lui Colesnic V., Colesnic D. și Stoianov S., cauzându-i astfel lui Colesnic V. vătămări corporale medii.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către acuzatorul de stat și inculpat.

3.1. Potrivit cererii de apel declarate de procuror, acesta a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Coșneanu D. să fie condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în limitele sancțiunii normei vizate și aplicarea unor pedepse mai aspre acestuia pe celelalte capete de acuzare incriminate, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite

a i se stabili pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, totodată prin prisma art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită acuzatorul a solicitat să i se adauge lui Coșneanu D. parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2009 și a-i stabili spre executare pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate pe termen de 1 an.

În motivarea apelului s-a indicat că instanța de fond incorect a reținut că în cadrul anchetei judiciare nu au fost prezentate probe care ar confirma faptul comiterii de către Coșneanu D. a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, punînd la baza acestei concluzii exclusiv declarațiile martorilor Romanov I., Lungu O., Mereuță S. și Trocin E., care au comunicat instanței că la conflictul care a avut loc la data de 04.10.2008 pe str. Paris, Coșneanu D. nu a participat și nici nu a fost prezent la fața locului.

În opinia acuzatorului de stat, instanța urma să aprecieze critic declarațiile martorilor nominalizați, deoarece Trocin E. și Mereuță S. sunt prietenii inculpatului, care, de asemenea, au fost implicați în acest conflict și au fost și condamnați pentru faptele menționate, iar Romanov I. este fosta prietenă a unuia din coparticipanți. Pe de altă parte, instanța nu a luat în considerație faptul că partea vătămată Colesnic V., conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, l-a recunoscut anume pe Coșneanu D. ca fiind persoana care a participat la incidentul din 04.10.2008 și i-a cauzat vătămrile corporale medii.

Totodată, procurorul a susținut că la aplicarea pedepsei instanța nu a dat apreciere corespunzătoare personalității lui Coșneanu D., care nu este angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație, anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru infracțiuni grave, este caracterizat negativ la locul de trai, este o persoană conflictuală, nu reacționează la critici.

Din aceste considerente procurorul a opinat că inculpatul urma să fie condamnat la o pedeapsă mai aspră pentru cele imputate.

3.2. În apelul inculpatului, acesta și-a exprimat dezacordul cu condamnarea sa pe toate capetele de învinuire, deoarece nu sunt probe ce ar demonstra comiterea de către dînsul a infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2013 a fost respins, ca depus peste termen, apelul declarat de inculpat și, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea fără modificări a sentinței atacate.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate instanța de apel a statuat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe administrate la caz, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința lui Coșneanu D. pe capătul de învinuire imputat acestuia în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal.

Mai mult, s-a specificat că careva probe noi de către partea acuzării și apărării nu au fost prezentate, ci doar s-a solicitat verificarea probelor existente, potrivit cărora cert s-a conchis că învinuirea adusă inculpatului privitor la epizodul ce ține de vătămarea medie a integrității corporale a cet. Colesnic V. este nefondată și nu are suport probator.

În continuare, verificînd legalitatea și temeinicia pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a menționat că quantumul acesteia și modalitatea de executare este corectă și în limitele legii penale, fiind stabilită cu respectarea prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, luîndu-se în considerație personalitatea inculpatului, care prezintă primejdie pentru societate, circumstanța atenuantă a vinovăției lui și anume că la momentul comiterii infracțiunilor era minor, circumstanțele agravante ale vinovăției, și anume săvîrșirea infracțiunilor în stare de ebrietate alcoolică, săvîrșirea infracțiunilor de către o persoană, care anterior a fost condamnată.

Referitor la apelul declarat de către inculpat, instanța de apel a ajuns la concluzia că acesta este depus peste termen, deoarece, potrivit art. 402 alin. (1) Cod procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel, iar alin. (2) al aceleiași norme stipulează că pentru inculpatul arestat, termenul de declarare a apelului curge de la data înmînării copiei sentinței redactate.

Conform recipisei anexate la materialele dosarului se constată că, la 27.07.2012, inculpatul a primit copia sentinței, dar a declarat apel la 28.08.2012, fără a invoca careva argumente temeinice privitor la omiterea termenului de atac și fără a solicita repunerea în termen a cererii de apel declarate.

Din atare circumstanțe, instanța de apel nu a examinat criticele invocate de apelant în cererea sa, dat fiind că aceasta este declarat peste termenul exhaustiv reglementat de legea procesual penală.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel în cauza deferită judecătii, procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia respectivă solicitînd casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd următoarele argumente:

- instanța de apel nu a apreciat corect probele prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii incriminate inculpatului în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, or atît instanța de fond cît și cea de apel urmau să aprecieze critic declarațiile martorilor Romanov L, Lungii O., Mereuță S. și Trocin E., din motivele expuse în cererea de apel;

- la aplicarea pedepsei inculpatului instanța nu a dat o apreciere corespunzătoare personalității lui Coșneanu D., care nu este angajat în cîmpul muncii, nu are nici o ocupație, anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru infracțiuni grave, este caracterizat negativ la locul de trai ca fiind o persoană conflictuală, nu reacționează la

critica din toate aceste motive dînsului urma să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră pentru infracțiunile săvîrșite.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2014 a fost admis recursul declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, R. Sîli, a fost casată parțial decizia instanței de apel în partea achitării lui Coșneanu D. pe art. 152 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei pentru concurs de infracțiuni prin prisma art. 84 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Verificînd argumentele invocate în recursul declarat, raportate la materialele cauzei, instanța de recurs le-a apreciat ca fondate, menționînd că instanța de apel, contrar prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menținînd sentința de achitare pe art. 152 Cod penal, a descris fapta pe acest capăt de acuzare ca fiind una deja constatată, iar o atare eroare de drept nu este pasibilă corectării de către instanța de recurs și echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei. Totodată, s-a specificat că eroarea admisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a trage concluzii privitor la corectitudinea aprecierii probelor de către instanța de apel și anume sub aspectul, dacă probele la care se face trimitere confirmă starea de fapt reținută de instanța de fond ori învinuirea sub care a fost pus inculpatul.

În continuare, s-a reținut că instanța de apel, pronunțînd o decizie de achitare a inculpatului pe art. 152 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, și-a motivat soluția bazîndu-se pe depozițiile martorilor: Romanov I., Lungu O., Mereuță S. și Trocin E., care la fel au fost implicați în conflictul din 04.10.2008 de pe str. Paris și care au declarat că Coșneanu D. acolo nu a fost prezent și la conflictul indicat nu a participat.

Însă, în opinia instanța de recurs urma a se lua în considerație că martorii menționați, fiind complici ai inculpatului, au fost judecați în procedură separată, iar sentința de condamnare în privința acestora trebuia prezentată în instanța de apel, întru confirmarea declarațiilor lor.

Potrivit procesului-verbal al instanței de apel, rezultă că procurorul în confirmarea vinovăției inculpatului a solicitat doar cercetarea probelor pe care prima instanță le-a pus la baza sentinței de achitare a inculpatului pe art.152 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal. În consecință, instanța de apel a grupat o parte din probe, argumentînd la general că ele nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, și să-și argumenteze clar concluziile sale privitor la nevinovăția lui Coșneanu D. pe acest episod.

În același context, referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, instanța de recurs a specificat că pedeapsa stabilită acestuia pe celelalte capete de acuzare a fost în limitele legii penale, instanța de fond, cît și cea de apel a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise, datele privind personalitatea inculpatului,

circumstanțele atenuante și agravante, inclusiv și cele invocate în recurs.

În consecință, Colegiul lărgit a reținut că criticele formulate de recurent în partea ce ține de stabilirea pedepsei în privința lui Coșneanu D. au fost anterior invocat în cererea de apel, iar instanța de apel detaliat s-a expus asupra lor argumentându-și corespunzător soluția adoptată.

9. Rejudecând cauza, potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014 a fost admis apelul declarat de procurorul în procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Bordian R., s-a casat parțial sentința judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 20 iunie 2012 și a fost pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Coșneanu D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 42 alin. (2), 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a desfășura activitate în domeniul financiar și de distribuire a bunurilor materiale pe un termen de 1 an;

- art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 ani închisoare;

- art. 217 alin. (3) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a desfășura activitate în domeniul farmaceuticii pe termen de 1 an;

- art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare;

- art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare;

- art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Coșneanu D. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare te un termen de 5 ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, lui Coșneanu D. i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2009, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activitate în domeniul financiar și de distribuire a bunurilor materiale și de desfășurare a activității în domeniul farmaceuticii, pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menține fără modificări.

10. Pentru a pronunța soluția expusă supra, instanța de apel a menționat în partea descriptivă a deciziei că probele administrate și cercetate demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, comisă de mai multe persoane, prin schingiuire, adică infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că este necesar de a exclude din învinuirea imputată inculpatului în baza art. 152 Cod penal semnul calificativ „*asupra mai*

multor persoane”, întrucît partea acuzării nu a adus careva probe în susținerea acuzațiilor aduse.

Astfel, s-a menționat că la baza sentinței de achitare instanța de fond a pus exclusiv declarațiile martorilor: Trocin E., Mereuță S., Lungu O. și Romanov I., martori care, de asemenea, au fost implicați în conflictul din 04.10.2008, ce a avut loc în circumstanțele descrise în rechizitoriu. Însă, așa cum s-a constatat cu certitudine cauza penală în privința lui Muzica A., Ungureanu Al., Trocin E. și Mereuță S. a fost examinată în procedură separată, iar prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13.04.2009, aceștia au fost condamnați pe episodul dat, constatîndu-se că ei au comis infracțiunea prevăzută de art. 152 Cod penal împreună cu D. Coșneanu.

Mai mult ca atît, s-a specificat că pronunțînd sentința de achitare în privința lui Coșneanu D., pentru cauzarea de vătămări corporale medii părții vătămate Colesnic V., instanța de fond nu a luat în considerație că în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală, la prezentarea spre recunoaștere a inculpatului după fotografie, partea vătămată Colesnic V., 1-a recunoscut anume pe Coșneanu D. ca fiind una dintre persoanele care a participat la conflictul din data de 04.10.2008, de pe str. Paris 38/2 din mun. Chișinău și care nemijlocit i-a aplicat lovituri.

Verificînd legalitatea și corectitudinea pedepsei aplicate lui Coșneanu D., instanța de apel a menționat că în decizia instanței de recurs a Curții Supreme de Justiție din 08.04.2014, unul din temeiurile pentru care cauza a fost remisă la rejudecare a fost chestiunea de stabilire a pedepsei definitive prin prisma art. 84 Cod penal, în privința inculpatului.

Prin urmare, avînd ca punct de reper cele expuse de instanța de recurs, instanța de apel la stabilirea pedepsei în privința lui Coșneanu D. în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, a ținut cont de faptul că lipsesc careva circumstanțe atenuante, sunt prezente circumstanțele agravante, și anume comiterea infracțiunii în prezența antecedentelor penale nestinse, caracteristica negativă, comiterea de mai multe ori a infracțiunilor similare, cît și urmările prejudiciabile ale faptei comise. Respectiv, față de Coșneanu D., corect și echitabil urmează a fi aplicată sancțiunea penală sub formă de închisoare, cu aplicarea obligatorie a sancțiunii complementare, privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a desfășura activitate în domeniul financiar și de distribuire a bunurilor materiale și de desfășurare a activității în domeniul farmaceuticii.

11. La 08 decembrie 2014, decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Medeleanu R., care acționînd în numele inculpatului, solicită casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței Judecătorei sect. Buiucani din 20 iunie 2012 pronunțată în privința lui Coșneanu D.

Recurentul opinează că instanța de apel, după rejudecarea cauzei, eronat a conchis asupra faptului că vinovăția inculpatului pe capătul de acuzare imputat acestuia în baza art. 152 Cod penal, se demonstrează indubitabil reieșind din probele

administrare la dosar, or în opinia sa acestea nu dovedesc culpa lui Coșneanu D. de cele incriminate, de altfel la această concluzie a ajuns și prima instanță.

Mai mult, se mai menționează că probatoriul administrat nu dovedește existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal. Or, făcând o analiză a materialului probator, se constată că de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate careva probe ce ar constata existența componentei obligatorii a laturii obiective, și anume legătura causală dintre acțiunile inculpatului și urmările prejudiciabile survenite.

Or, în confirmarea acestei ipoteze, recurentul a specificat că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3235/D din 10.12.2008, rezultă că lui Colesnic V. i-a fost cauzate vătămări corporale medii.

Însă, în raportul dat nu există nici o mențiune referitor la legătura causală dintre acțiunile lui Coșneanu D. și vătămrile care au survenit la partea vătămată Colesnic V.

Totodată, recurentul specifică că în cauza deferită judecării instanțele ierarhic inferioare, prin adoptarea soluției de condamnare pe acest capăt de acuzare, au încălcat principiile generale aplicabile la judecarea unei cauze penale, în particular invocându-se stipulările din art. 8 Cod de procedură penală, potrivit cărora nimeni nu poate fi condamnat în baza unor presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

În continuare, apărătorul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei.

Un alt temei de casare a deciziei instanței de apel, în opinia apărătorului, ar fi și faptul că instanța în partea descriptivă a deciziei adoptate a menționat că: „*în asemenea împrejurări, Colegiul penal la numirea pedepsei în baza art. 152 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, va ține cont de principiile de individualizare...*”, însă în dispozitivul deciziei recurate s-a dispus condamnarea lui Coșneanu D. în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, astfel fiind admise unele neclarități în partea ce ține de pe care anume litere de la alin. (2) al art. 152 Cod penal este totuși condamnat inculpatul.

Totodată, apărarea opinează că, la caz, a fost admisă și o altă eroare de drept de către instanța de apel, și anume cea prevăzută de pct. 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, adică instanța de apel a aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.

În susținerea acestei alegații, apărătorul a indicat că, la 04 octombrie 2008, data comiterii infracțiunii de vătămare corporală medie a părții vătămate Colesnic V., Coșneanu D. era minor, având vârsta de 16 ani. Sancțiunea art. 152 alin. (2) Cod penal la data comiterii infracțiunii respective, era de la 3 la 6 ani închisoare. Ulterior prin Legea nr. 119 din 23 mai 2013, Monitorul Oficial 130-134/21.06.2013, sancțiunea art.

152 alin. (2) al Cod penal a fost modificată „de la 5 la 7 ani”, adică în sensul agravării situației inculpatului.

În atare circumstanțe, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 70 Cod penal, și de cele expuse supra urma să-i stabilească lui Coșneanu D. pedeapsa în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

De drept, avocatul își fundamentează recursul ordinar declarat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu dispoziția art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de către avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, menționând că se consideră întemeiate argumentele apărătorului privitor la aplicarea prevederilor art. 70 Cod penal, în privința inculpatului și din atare circumstanțe, la individualizarea pedepsei instanța de apel a admis o eroare de drept, care urmează a fi corectată de către instanța de recurs.

13. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri și în susținerea acestei statuări expune următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea parțială a hotărârii atacate și cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, atunci când eroarea judiciară poate fi corectată de către instanța de recurs.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanei care l-a declarat.

În susținerea acestei ipoteze, călăuzitoare sunt și prevederile din pct. 14.7 a Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, //*Buletinul CSJ a RM 7/10, 2006*, cu modificările ulterioare, unde este stipulat că, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe

atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, contravențional ori civil au fost corect aplicate.

Deci, Colegiul lărgit constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la rejudecarea cauzei de către instanța de apel, iar erorile admise pot fi corectate în ordinea procedurii de judecare a recursului ordinar declarat.

Așadar, statuînd asupra principiului respectării normelor de drept procesual-penale enunțate, instanța de recurs constată că, instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului procurorului, cu casarea parțială a sentinței de achitare în privința inculpatului în partea învinuirii imputate acestuia în baza art. 152 Cod penal, nu a respectat exigențele legale la efectuarea operațiunii de individualizare a pedepsei, adoptînd astfel o soluție greșită în cauza deferită judecării.

Totodată, Colegiul lărgit reține că în speța discutată instanța de apel a judecat în fapt corect cauza penală nominalizată, însă în partea ce ține de chestiunea individualizării pedepsei a admis o eroare de drept, care urmează a fi corectată în continuare de instanța de recurs.

Din lecturarea textuală a recursului ordinar declarat, Colegiul lărgit reține că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume menționînd că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei și a individualizat greșit pedeapsa stabilită inculpatului.

Pornind de la criticele recurentului expuse, instanța de recurs constată că, în esență apărătorul invocă că instanța de apel, rejudecînd cauza penală privindu-l pe Coșneanu D., nu s-a expus argumentat asupra tuturor capetelor de cereri din apeluri, astfel ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Însă, verificînd minuțios acetele cauzei în raport cu criticele invocate, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se încadrează în baza articolelor stipulate în

dispozitivul deciziei adoptate, de altfel potrivit căror Coșneanu D. a și fost condamnat.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la: art. 42 alin. (2), 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, art. 217 alin. (3) Cod penal, art. 287 alin. (1) Cod penal, art. 287 alin. (3) Cod penal și art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în partea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpat, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În continuare, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate și criticile recurentului privitor la ilegalitatea deciziei instanței de apel în partea ce ține de condamnarea lui Coșneanu D. în baza art. 152 Cod penal, menționând că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care se dovedește indubitabil vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii nominalizate și totalmente se combate, la caz, ipoteza susținută de apărător privitor la nevinovăția ultimului pe acest episod.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor, în particular avându-se în vedere declarațiile martorilor: Romanov I., Lungu O., Mereuță S. și Trocin E., dată de instanțele ierarhic inferioare, invocată de recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță. Deci, Colegiul lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptime.

După care, revenind la textul recursului declarat de apărătorul inculpatului, se constată că în particular, una din criticele invocate de partea apărării se referă la aplicarea în privința inculpatului a pedepsei în baza art. 152 Cod penal, din considerentul că sancțiunea stabilită lui Coșneanu D. de către instanța de apel în această parte este greșită și a fost stabilită în alte limite decât cele prevăzute de lege.

În acest sens, pentru a putea aprecia temeinicia capetelor de cereri formulate de

recurent și ținând seama de natura erorilor de drept invocate, amintim că după ce prima instanță a dispus achitarea inculpatului pe capătul de acuzare imputat acestuia în baza art. 152 Cod penal, instanța de apel, în al doilea set al procedurii de judecare, rejudecând cauza a desființat hotărîrea de achitare și a adoptat o hătărîre de condamnare în privința lui Coșneanu D., în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, stabilindu-i ultimului o sancțiune sub formă de 4 ani închisoare.

În contextul dat, mai întîi Colegiul lărgit specifică că, prin actul de sesizare a instanței, lui Coșneanu D. pe acest episod, i s-a incriminat că, la 04.10.2008, în jurul orelor 00.30 - 01.30 min., aflîndu-se pe str. Paris 38/2, mun. Chișinău, în scopul cauzării vătămărilor integrității corporale, din intenții huliganice, împreună cu Trocin E., Mereuță S., Muzîca A. și Ungureanu A., încalcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, aplicînd obiecte special adaptate ca bîte și cuțit, au aplicat multiple lovituri lui Colesnic V., Colesnic D. și Stoianov S., cauzîndu-i lui Colesnic V. vătămări corporale medii.

Totodată, se reține că la momentul săvîrșirii infracțiunii inculpatul era minor.

Conform art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrșirii infracțiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvîrșită, reduse la jumătate.

Față de cele ce preced, Colegiul lărgit remarcă că potrivit art. 8 Cod penal caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrșirii faptei.

Prin urmare, potrivit textului legii penale în vigoare la momentul săvîrșirii infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale, adică la data de 04.10.2008, sancțiunea art. 152 alin. (2) Cod penal prevedea pedeapsa cu închisoarea de la 3 la 6 ani, care ulterior prin Legea nr. 119 din 23.05.2013 pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova, aceasta a fost majorată de la 5 la 7 ani.

La caz, se conchide că contrar celor reținute de instanța de apel, lui Coșneanu D. ținînd cont de exigențele art. 70 Cod penal, în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, urma să i se stabilească sancțiunea de 3 ani închisoare, iar instanța de apel, prin stabilirea sancțiunii de 4 ani închisoare, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă în alte limite decît cele prevăzute de lege agravîndu-i situația.

În consecință, eroare de drept admisă la rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează a fi corectată în procedura de judecare a recursului ordinar, prin modificarea cuantumului pedepsei respective și micșorarea acesteia de la 4 la 3 ani închisoare.

O altă eroare de drept admisă de instanța de apel, care este constatată de Colegiul lărgit în speță, se referă, de asemenea, la chestiunea de individualizare a pedepsei și, în particular ține de stabilirea pedepsei inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 84 și 85 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit remarcă faptul că, potrivit dispozitivului deciziei adoptate de instanța de apel: „Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Coșneanu D. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, lui Coșneanu D. i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2009, sub formă de închisoare de 5 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activitate în domeniul financiar și de distribuire a bunurilor materiale și de a desfășura activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.”

Astfel, instanța de recurs ține să amintească că, dispozițiile art. 84 Cod penal sunt de fapt niște reguli de care trebuie să se călăuzească instanța de judecată la aplicarea pedepsei inculpatului pentru săvârșirea a două sau a mai multor infracțiuni aflate în concurs.

Potrivit art. 33 alin. (1) Cod penal, se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau a mai multor infracțiuni, dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele și dacă nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, cu excepția cazurilor când săvârșirea a două sau a mai multor infracțiuni este prevăzută în articolele Părții Speciale a Codului penal în calitate de circumstanță care agravează pedeapsa. Astfel, unica premisă pentru a aplica pedeapsa conform regulilor prevăzute în art. 84 Cod penal este stabilirea concursului de infracțiuni în cauză.

După ce instanța de judecată stabilește categoria și mărimea pedepsei pentru fiecare infracțiune aparte ținând seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, dacă sancțiunea articolului corespunzător din Partea Specială a Codului penal, care stabilește răspunderea pentru infracțiunea aflată în concurs prevede și o pedeapsă complementară sau pedepse complementare de diferite categorii, la pedeapsa principală se adaugă fiecare din ele când ele sunt obligatorii, iar când pedepsele complementare nu sunt obligatorii, adăugarea lor se face la discreția instanței conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei.

În dispozițiile art. 84 Cod penal, nu este reglementat modul de stabilire a pedepsei complementare definitive pentru concurs de infracțiuni. Unica indicație în acest sens se conține în alin. (2) al normei menționate, conform căruia pedeapsa complementară definitivă stabilită prin cumul parțial sau total al pedepselor complementare aplicate nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea Generală a Codului penal pentru această categorie de pedeapsă.

Din această succintă reglementare legală rezultă că pedepsele complementare de aceeași categorie aplicate pentru fiecare infracțiune concurentă la stabilirea pedepsei complementare definitive pentru concurs de infracțiuni se pot cumula parțial sau total,

însă pedeapsa complementară definitivă în acest caz nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea Generală a Codului penal pentru această categorie de pedeapsă.

Pedepsele complementare nu pot fi adăugate la pedeapsa principală definitivă dacă ele nu au fost stabilite cel puțin pentru una din infracțiunile aflate în concurs.

Tot aici se impune mențiunea că, modul de aplicare a pedepsei în cazul unui cumul de sentințe este reglementat în dispozițiile art. 85 Cod penal.

Mai întâi se stabilește pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită după pronunțarea primei sentințe. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, iar în cazul prevăzut de lege, conform criteriilor speciale prevăzute de lege. Stabilind pedeapsa pentru infracțiunile săvârșite după pronunțarea primei sentințe, instanța de judecată trebuie să adauge la această pedeapsă, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Cumularea pedepselor complementare în cazul cumulului de sentințe se efectuează în condițiile art. 84 alin. (2) Cod penal prevăzute pentru cumularea pedepselor complementare în cazul unui concurs de infracțiuni (art. 85 alin. (2) Cod penal). Potrivit acestor dispoziții, pedeapsa complementară neexecutată conform sentinței anterioare se adaugă în întregime sau parțial în această calitate la pedeapsa definitivă principală sau se cumulează în întregime sau parțial cu pedeapsa complementară de aceeași categorie, aplicată prin noua sentință în limitele termenului stabilit pentru categoria pedepsei complementare de Partea Generală a Codului penal.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal statuează că concluziile la care a ajuns instanța de apel, și anume că: *„În temeiul art. 85 Cod penal, lui Coșneanu D. i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2009, sub formă de închisoare de 5 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activitate în domeniul financiar și de distribuire a bunurilor materiale și de a desfășura activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis”*, sunt greșite și nu coroborează cu circumstanțele de fapt ale cauzei.

Deci, având în vedere că, la aplicarea art. 84 Cod penal, instanța de apel pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a stabilit lui Coșneanu D. pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără a specifica și despre aplicarea vreunei pedepse complementare, din aceste considerente este eronată aplicarea unei atare pedepse prin prisma art. 85 Cod penal.

În această ipoteză, Colegiul lărgit specifică că, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Coșneanu D. urmează să i se aplice pedeapsa principală definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, fără aplicarea și cumularea pedepsei complementare, fiindcă aceasta ar agrava situația

inculpatului în propriul recurs.

Totodată, în baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită urmează a i se adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2009 (aici se face remarcă că la adoptarea sentinței respective inculpatului nu i-a fost aplicată vreuna din categoriile de pedepse complimentare) și a i se stabili o pedeapsă definitivă pe un termen de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Subsidiar celor expuse, pe marginea alegațiilor recurentului, și anume ce țin de faptul că instanța în partea descriptivă a deciziei adoptate a menționat că: „în asemenea împrejurări, Colegiul penal la numirea pedepsei în baza art. 152 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, va ține cont de principiile de individualizare...”, însă în dispozitivul deciziei recurate s-a dispus condamnarea lui Coșneanu D. în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, astfel fiind admise unele neclarități în partea ce ține de literalele de la alin. (2) al art. 152 Cod penal pe care totuși a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs apreciază că eroarea strecurată în textul deciziei instanței de apel nu este o eroare de drept care ar genera casarea unei hotărâri judecătorești, aceasta fiind apreciată drept o greșeală mecanică admisă la redactarea deciziei și care în fond nu poate influența soluția adoptată.

Concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră că, în prezenta cauză se constată admiterea de către instanța de apel a erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care a fost desfășurat analizată de Colegiul lărgit în partea descriptivă a prezentei decizii și se corectează potrivit modului stabilit în dispozitivul deciziei date.

14. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Coșneanu Dumitru, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui Coșneanu Dumitru Ion, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Coșneanu Dumitru Ion se consideră condamnat în comiterea infracțiunilor prevăzute la:

- art. 42 alin. (2), art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal – 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activitate în domeniul financiar și de distribuire a bunurilor materiale pe un termen de 1 (un) an;
- art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal – 2 (doi) ani închisoare;
- art. 217 alin. (3) Cod penal – 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii pe un termen de 1 (un) an;
- art. 287 alin. (1) Cod penal – 1 (un) an închisoare;
- art. 287 alin. (3) Cod penal – 3 (trei) ani închisoare;

- art. 152 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i se stabilește o pedeapsă definitivă pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită i se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2009 și i se stabilește o pedeapsă definitivă pe un termen de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile deciziei se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 07 aprilie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

ALERGUȘ Constantin

Judecător

TIMOFTI Vladimir

Judecător

MORARU Petru